

Jeesuksen lähettäjäät
Jesu sändebud

Aineistoa
kristittyjen yhteisen
ekumeenisen lähetyspyhän viettoon
12–13.10.2013
Material för
firandet av de kristnas gemensamma
ekumeniska missionshelg

Sisältö / Innehåll

Saatteeksi.....	3
Inledning	3
Rukouksia eri perinteistä	
Rukous lasten ja perheiden puolesta.....	5
Bön för vår tjänst i Guds rike	5
Rukous oman kutsumuksen tiedostamiseksi	5
Rukous lähetystyön puolesta	6
Mietiskely Pyhästä Hengestä.....	6
Miten ollaan Jeesuksen lähettäjä? (Jer.1: 4-10)	7
Julista Sanaa (2 Tim. 4: 1-5)	8
Med en inbjudan till bröllopsfesten.....	9
Herran rukous, ekumeeninen sanamuoto.....	12
Herrens bön, ekumenisk översättning	12

Työryhmä/Arbetsgruppen:

Brita Jern (SLN/FMR SLEF, lut.), Aimo Helminen (SVKN, adv.), Aino Nenola (SEN, ort.), Jari Portaankorva (SVKN, bapt.), isä Frans Voss (SEN/ERF, kat.)

Kirjoittajat:

Riitta Pohjanpalo, lähetys sihteeri, Vaasan suomalaisen ev.-lut. seurakunnan lähetys sihteeri, pitkäaikainen SLEY:n Japanin-lähetäjä.

Isä Frans Voss, Sacerdos Cordis Jesu, Jeesuksen sydämen papit (SCJ), Katolinen kirkko Suomessa

Kenth Stolpe, pastor, Finlands Svenska Adventkyrka

Julkaisijat:

Suomen Ekumeeninen Neuvosto, SEN, www.ekumenia.fi

Suomen Lähetysneuvosto, SLN, www.lahetysneuvosto.fi

Suomen Vapaakristillinen neuvosto, SVKN, www.svkn.fi

Ekumeeninen lähetyspyhä
12.–13.10.2013
Ekumenisk missionshelg

Raamatuntekstit / Bibeltexterna:

Jer.1: 4-10

2.Tim.4: 1-5

Matt.22: 1-14

Kristuksessa rakkaat sisaret ja veljet

Ekumeenista lähetyspyhää vietetään lokakuun toisena viikonvaihteena 12. – 13.10.2013. Lähetyspyhän teema on tänä vuonna evankelis-luterilaisen kirkon sunnuntai aiheiden mukaisesti *Jeesuksen lähettäjä*.

Ekumeeninen lähetyspyhä kutsuu meidät monien kysymysten äärelle. Millaisena näemme toinen toisemme? Millaisen arvon ja merkityksen annamme toinen toistemme todistukselle?

Ekumeeninen lähetyspyhä antaa mahdollisuuden syventää oman seurakunnan tuntemusta sisarkirkkojen lähetystyöstä. Se voi antaa meille uuden näkökulman ja innostuksen myös oman kirkkomme lähetystyöhön.

Lähetystyö ei ole nyky maailmassa helppo kysymys. Eri kristillisissä yhteisöissä voidaan nähdä lähetystyön teologiset painotukset tai metodit hyvinkin erilaisina. Nykyajan avoimuuden kulttuuriin kuuluu, että kirkkojen perinteisiä tehtäviä kyseenalaistetaan hyvin rankastikin. Lähetystyö on saanut tästä kriittistä osansa. Kutsu viedä eteenpäin sanomaa ylönousseesta Kristuksesta on kuitenkin meille kaikille yhteinen.

Yhdessä vietetty ekumeeninen lähetyspyhä on yksi tie kohti yhteistä lähetysidentiteettiämme ja muistuttaa kristittyjen yhteisen todistuksen ja keskinäisen rauhan merkityksestä. Todistamme siitä ilosanomasta, jonka myös jaamme keskenämme.

Ekumeenisen lähetyspyhää voi viettää juuri sellaisella tavalla, joka kullekin kirkolle sopii. Se voi olla yhteinen Raamattu-meditaatio, sunnuntaijumalanpalvelus, toisesta perinteestä lainattu rukous, lähetyspiirin vierailu. Perinteinen tapa viettää ekumeenista lähetyspyhää on kutsua omaan kirkkoon saarnavieraaksi toisen sisarkirkon edustaja. On eri asia viettää oman kirkon lähetyspyhää kuin yhteistä ekumeenista lähetyspyhää.

Kristinusko on aktiivista toimintaa Kristuksen ja hänen seuraajiensa jalanjäljissä. Lähetystyön ytimessä on avoin kirkko. Onko se tänä vuonna niin avoin, että haluamme kutsua naapurin kylään?

Voitte käyttää tästä aineistosta sitä osaa, joka parhaiten sopii seurakuntaanne.

Siunattua ekumeenista lähetyspyhää!

Kära systrar och bröder i Kristus

Vi firar den ekumeniska missionshelgen den 12–13 oktober 2013. Temat för missionshelgen i år enligt den evangelisk-lutherska kyrkans kyrkoår är Jesu sändebud.

Den ekumeniska missionshelgen ställer oss inför många olika frågor. Hur ser vi på varandra? Vilket värde och vilken betydelse tillmäter vi varandras vittnesbörd?

Den ekumeniska missionshelgen ger oss i vår egen församling möjlighet att bättre lära känna systerkyrkornas missionsarbete. Den kan också ge oss ett nytt perspektiv och en ny iver för vår egen kyrkas missionsarbete.

Missionsarbete i dagens värld är ingen lätt fråga. Inom de olika kristna sammanhangen uppfattar man missionsarbetets teologiska betoningar eller metoder mycket olika. Till dagens öppna kultur hör att kyrkornas grundläggande uppgifter ifrågasätts också mycket kraftigt. Missionsarbetet har fått sin beskärda del av den här kritiken. Uppgiften att föra ut budskapet om den uppståndne Kristus är ändå gemensam för oss alla.

Att fira den ekumeniska missionshelgen är en väg till en gemensam missionsidentitet, och det påminner oss om vikten av de kristnas ömsesidiga vittnesbörd och kärlek. Vi vittnar om det glädjebudskap som vi också delar med varandra.

Den ekumeniska missionshelgen kan man fira just på det sätt som det passar bäst för varje kyrka. Det kan vara fråga om en gemensam bibelmeditation, en söndagsgudstjänst, en bön lånad från en annan tradition eller ett besök i en missionsgrupp. Det traditionella sättet att fira den gemensamma missionshelgen är att till sin egen kyrka kalla en predikande gäst från en systerkyrka. Det är skillnad på att fira den egna kyrkans missionshelg och att fira en gemensam ekumenisk missionshelg.

Kristen tro är att vara aktiv och verksam i Kristi och hans efterföljares fotspår. I missionsarbetets kärna finns en öppen kyrka. Är den i år så öppen att vi vill bjuda in vår granne?

Material kan användas på sådant sätt som bäst passar i er församling.

Välsignad ekumenisk missionshelg!

Rukouksia eri perinteistä

Rukous lasten ja perheiden puolesta

Rakas Jeesus. Kiitos kaikista perheistä, jotka ovat lähteneet lähetystyöhön. Kiitos, että sinä olet heidän kanssaan joka päivä ja autat heitä. Siunaa lähetysperheiden lapsia. Anna heille hyviä kavereita. Varjele lapsia käärmeiltä, liikenteen vaaroilta ja vihaisilta eläimiltä. Anna isille ja äideille viisautta ja voimia tehdä lähetystyötä ja hoitaa omaa perhettä. Siunaa kaikkia lapsia, jotka käyvät pyhäkoulua tai muuten kuulevat hyvää sanomaa Jumalasta. Kiitos, että sinä rakastat jokaista lasta. Sytytä meidän sydämessämme halu tehdä lähetystyötä ja neuvo meille, miten me voimme olla mukana hyvän sanoman levittämisessä. Aamen.

Bön för vår tjänst i Guds rike

Vår himmelske Far, du som är universums Kung.
Tack att du sände din Son till oss,
förlorade syndare, för att rädda oss.
Vi ber att du, genom din Ande,
skall uppenbara det stora offer Jesus gjort för oss.
Vi ber att hans kärlek skall gripa oss så
att vi också är villiga att uppoffra oss
för andras frälsning.
Hjälp oss att klä av oss själviskhet
och allt som hindrar oss.
Klä oss i innerlig medkänsla, vänlighet,
ödmjukhet, mildhet och tålamod.
Fyll oss med den helige Ande
och ge oss den frimodighet och kraft vi behöver
för att vara dina sändebud.
Tack att du är med oss och att du har all makt
att föra ditt verk till framgång.
Vi vill lova och prisa dig för allt du gjort för oss,
och längtar efter den dag
då vi får samlas till fest hemma hos dig!
Amen.

Rukous oman kutsumuksen tiedostamiseksi

Herra, minä kiitan sinua elämän lahjasta.
Kiitos, että saan olla ihminen,
joka on sidottu sinuun ja lähimmäisiin rakkauden siteellä.
Auta minua kulkemaan Kristuksen tietä palvelen
lähimmäisiäni saamieni kykyjen ja lahjojen mukaan.
Auta minua ymmärtämään itseäni yhä paremmin
ja löytämään paikkani ja tehtäväni
ihmisten keskuudessa ja kirkon yhteydessä.
Anna minulle altis mieli vastaamaan sinun kutsuusi.
Aamen.

Rukous lähetystyön puolesta

Herra, kun sinä annoit lähetyskäsyt, ilmaisit toivomuksesi, että kaikki ihmiset tulisivat elämässään totuuden tietoon. Pyydämme sinua: kutsu keskuudestamme naisia ja miehiä palvelemaan sinua siellä, missä vain tahdot, että pelastuksen sanoma leviäisi kaikkien kansojen keskuuteen ja auttaisi ihmisiä löytämään todellisen elämän lähteen. Rukoilemme sinua niiden monien ihmisten puolesta, jotka eivät tunne sinua, että hekin tulisivat osallisiksi evankeliumin rikkaudesta ja eläisivät täyttä elämää. Siunaa myös lähetystyöntekijöitä, että he jaksaisivat uskollisesti ja iloisesti hoitaa tehtävänsä.
Aamen.

Mietiskely Pyhästä Hengestä (Olivier Clément)

Ilman Pyhää Henkeä

Jumala on kaukana meistä,
Kristus pysyy menneisyydessä,
evankeliumin sana on kuollut kirjain,
kirkko on vain instituutio,
arvovalta on henkistä väkivaltaa,
lähetystyö on mainostyötä,
jumalanpalvelus on manausta,
kristillinen elämäntapa on pakkomoraalia.

Pyhässä Hengessä

maailma nostetaan Jumalan tasolle,
ylösnoussut Herra on läsnä,
evankeliumi on täyttä elämää,
kirkko on yhteyttä kolmiyhteisen Jumalan kanssa,
arvovalta on vapauttava palvelutehtävä,
lähetystyö on helluntain kokemusta,
liturgian vietto on muistamista ja esimakua autuudesta,
inhimillinen toiminta jumalallistuu.

Miten ollaan Jeesuksen lähettiläitä? (Jer. 1:4-10)

Kun armeijan kutsuntakirje tulee, on lähdettävä inttiin, miellyttääpä tämä tai ei. On palveltava kotimaataan jonkun aikaa, jos suinkin on terve. On noudatettava armeijan sääntöjä. Sanotaan, että tämä aika ei ole turha. Se tekee pojista miehiä ja edistää sekä heidän fyysistä että psyykkistä kuntoaan, miksei myös heidän suhdettaan Jumalaan ja lähimmäisiinsä.

Jumalan kutsussa on sekä yhtäläisyyksiä että eroavaisuuksia valtion kutsunnan kanssa. Kumpikin on palvelukutsu, mutta toinen on toista ylevämpi. Jumala antaa tehtävän kanssa myös sitä vastaavan valmiuden. Kuitenkin tehtävän vastaanottaminen on vapaaehtoinen ja henkilökohtainen päätös, joka edellyttää luottavaista mieltä ja uskonnollisia harjoituksia.

Kun Jumala kutsui Jeremian profeettana palvelemaan Hänen ikiomaa kansaansa, Jeremia melkein kuoli pelosta. Tapaaminen kolmipyhän Jumalan kanssa on aina ollut pelottava kokemus. Ilmestyessään ylösnousemuksensa jälkeen Jeesuskin sai apostolinsa pelästymään. Mutta pian he rauhoittivat, kun Hän toivotti heille "shalom" eli Jumalan rauhaa.

Aikoinaan Jumala rauhoitti Jeremian vakuuttamalla hänet siitä, että Hän oli jo ajattellut Jeremiaa ennen kuin tämä oli syntynyt. Jumala oli toivonut hänestä tulevan profeettansa. Mutta Jeremia ei pitänyt siitä. Pelko ei vielä ollut lähtenyt hänen sydämeästään. Hän pyrki muuttamaan Jumalan mieltä itsestensä vaikeroiden: "En minä osa puhua, olen vielä niin nuori." Nykyisin ilmaistaan sellaista pelkoa ehkä toisella tavalla, lähinnä vältellen väärällä nöyryydellä: "En tiedä. Pyydä toista, joka on minua sopivampi". Mutta Jumala ei antanut periksi, vaan sanoi: "Mene vain minne ikinä minä sinut lähetän ja puhu, mitä minä käsken sinun puhua. Älä pelkää ketään. Sillä minä olen sinun kanssasi ja suojelen sinua." Tämä lupaus rauhoitti Jeremiaan uskomaan siihen, että kun Jumala lupaa jotakin, Hän pitää aina sanansa.

Hoitaessaan profeetan tehtävää Jeremia sai monet kerrat kokea Jumalan suojelua. Hänen tehtävänsä oli Jumalan nimessä kutsua oma kansansa tekemään parannusta ja elämään taas sydämeästään sen rakkauden liiton hengessä, jonka Jumala oli solminut kansansa kanssa. Loppujen lopuksi hän muistutti juutalaisia vain siitä, että Jumalan Sana on elämän lamppu. Tämä valaisee meitäkin yön pimeydessä, jottemme eksyisi elämän tieltä.

Jeesus ei ole vain suuri profeetta kuten Jeremia. Hän on se profeetta, Jumalan Hengen messiaaksi voitelema ihminen, Jumalan ihmiseksi tullut Poika ja ihmiskunnan Vapahtaja. Jokainen kristitty on kutsuttu olemaan Hänen lähettiläänään. Lähettiläs-sana kuulostaa ehkä liioittelulta, olisiko lähetti-nimike parempi? Jokaisen täytyy todistaa uskostaan elämällään. Jeesus sanoo meille samoin kuin hänen Isänsä Jeremialle: "Älä pelkää, tee vain niin kuin minä käsken."

Isä Frans Voss

Julista Sanaa (2 Tim. 4:1-5)

Paavali antaa tässä testamenttinsa nuorelle lähetystyöntekijälle Timoteukselle. "Julista sanaa". Noissa kahdessa sanassa on lyhykäisyydessään koko testamentin sisältö.

Miten sanaa tulisi Paavalin testamentin mukaan julistaa? "Astu esiin", meitä kehoitetaan. Julista evankeliumia, pidä sitä esillä niin kotiseurakunnan keskeinä kuin niiden keskuudessa, jotka eivät ole sitä vielä kuulleet. Perussanomien julistamista ja kertaamista tarvitaan yhä uudelleen. Älä lannistu, vaan opeta kärsivällisesti.

Tarvitaan niin nuhtelemista, varoittamista, kehottamista, kuin myös rohkaisua, lohdutusta, jakamista ja kannustusta. Vähän niin kuin äiti kasvattaessaan lastaan. Ojentamalla ja kehumalla lapsikin kasvaa turvallisesti ja löytää paikkansa. Kasvattajan tehtävässä koetellaan usein vanhempien ja opettajien pitkämielisyyttä ja kärsivällisyyttä. Samaa tarvitsee seurakunnan lähetti, työntekijä ja seurakuntalainen. Taivastielläkin on jakettava opastaa ja toistaa. Sanoma ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Jeesuksesta on tarkoitettu pidettäväksi esillä yhä uudelleen. Sitä on toistuva iltarukous lapsen kanssa, jumalanpalvelukseen osallistuminen ja pyhän kunnioitus arjessa.

Paavalin testamentin kehoitus astua esiin sopivaan ja sopimattomaan aikaan pysäyttää aina uudelleen. Se tuntuu vähän pelottavalta ja ehkä sopimattomaltakin. Ei minusta taida siihen useinkaan olla. On hyviä tilaisuuksia julistaa evankeliumia ja niitä joissa ihmiset eivät ole halukkaita kuuntelemaan. Mahdollisuuksia julistaa tulee etsiä yllättävistäkin tilanteista. Ei kuitenkaan riitaa haastaen ja loukaten, vaan toinen toistaan kunnioittaen ja rakkaudella.

Lähetystyössä Japanissa mieleeni painui yksi tällainen hyvin yllättävä tilanne. Erään seurakuntamme vanhemman mieshenkilön omakotitalo tuhoutui täysin tulipalossa. Siinä meni koti, omaisuus ja työpaikka; mikä häpeä tuossa yhteiskunnassa. Voiko tuollaisesta epätoivosta nousta uskoa? Eihän uskolla saa takaisin kotia ja työpaikkaa. Löysin miehen palaneen kotinsa raunioiden luota sukkasillaan. Siinä mies todisti ympäröiville naapureilleen: "Kaiken mitä elämälläni olen rakentanut, olen menettänyt, mutta yhtä minulta ei voida viedä, se on Jumalan Sana". Oliko paikka sopiva vai sopimaton, sitä en tiedä. Pysäyttävä se oli. Kaikki oli mennyt paitsi vaatteet päältä, jopa kengät.

Tuon japanilaisen kristiveljen elämä ei ollut omaisuuden varassa, vaan Jumalan Sanan varassa. Sana kestää ja kantaa silloinkin kun kaikki muu tuntuu elämässä menetetyltä. "Tyhjä hauta, tyhjä risti, siinä armon ilmehet, jotka yhteen liittää kaikki läheiset ja kaukaiset". Jeesuksen ristiin ja kasteen armon mekin saamme turvautua. Jeesus on vierellämme, hän kantaa ja hän myös lähettää.

Riitta Pohjanpalo

Med en inbjudan till bröllopfesten

När den finske presidenten inbjuder till självständighetsfest på slottet får gästernas kläder stor uppmärksamhet. De inbjudna använder mycket tid och pengar för att klä sig i det bästa de kan tänka sig. Att komma fram inför presidenten och kamerorna iklädd ett par gamla jeans vore otänkbart. Det skulle ses som en förolämpning mot presidenten och allt som självständighetsdagen står för, speciellt det stora offer som gjorts för att vinna landets självständighet och frihet.

Jesus berättade vid ett tillfälle en liknelse om en fest där gästernas kläder hade stor betydelse. Liknelsen handlar om den himmelska bröllopfesten. Den har lärdomar för alla Jesu efterföljare som är kallade att vara hans sändebud och inbjuda människor till den stora festen. Läs liknelsen i Matteus 22:1-14.

Den första kallelsen till bröllopfesten i liknelsen representerar evangelii kallelse som gavs av Johannes Döparen och Jesus och hans lärjungar. Den andra kallelsen i liknelsen gavs av lärjungarna efter Jesu korsfästelse, uppståndelse och himmelfärd. På pingstdagen predikade Petrus evangelium i Andens kraft och flera tusen tog emot budskapet och kallelsen. Men den judiska nationen, genom dess ledare, förkastade dessa två kallelser och dödade flera av Jesu efterföljare i den förföljelse som utbröt efter att Stefanus stenats. Den förutsagda följden av att judarna förkastade kallelsen och dödade flera av Jesu efterföljare, kom då Jerusalem förstördes av romarna år 70 eKr.

Den tredje kallelsen i liknelsen, att gå till "vägskälen" och bjuda alla, både onda och goda, till bröllopfesten, gavs då apostlarna och senare de kristna missionärerna gick ut och predikade evangelium till de icke-judiska folken. Paulus, som själv var jude, förklarade detta för sina landsmän i Antiokia när de förkastade kallelsen han gav dem: "Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömmar er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna" (Apg 13:46, 47 BK).

De som fick inbjudan och tog emot kallelsen och kom till bröllopsalen, representerar alla dem som tagit emot kallelsen till frälsning under historiens lopp, och därmed fått sina namn skrivna i livets bok (Upp 3:5). Kungens undersökning av gästerna före bröllopfesten representerar en undersökning av alla som bekänt sig vara Kristi efterföljare för att bestämma vilka som är värdiga att vara med på den himmelska bröllopfesten. Den undersökningen måste ske före Jesu återkomst eftersom det då måste vara klart vilka som skall få ära det eviga livet och ha rätt att vara med på den himmelska bröllopfesten.

Bröllopskläderna i liknelsen är Kristi rättfärdighets klädnad som ges till varje människa som tar emot frälsningen och inbjudan till det eviga livets glädje. Det är den helige Ande som förmedlar denna gåva. Anden gör det genom att uppenbarar synd och rättfärdighet för människor (Joh 16:8). När Petrus predikade på pingstdagen i Andens kraft kände människorna som lyssnade ett styng i sina hjärtan. De blev av Anden överbevisade om synd och frågade Pet-

rus vad de skulle göra. Petrus ledd av Anden förklarade: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva" (Apg 2:38). Den helige Ande uppenbarade sedan för de troende den rättfärdighet som hör till omvändelsen.

Detta är något som den helige Ande vill göra för varje troende som fått inbjudan till det eviga livet. Det gör han genom att leda den troende till Guds Ord och där visa honom Jesu rättfärdiga liv. Sedan erbjuder Anden Kristi rättfärdighet i utbyte mot den troendes orättfärdighet. Är det inte detta verk av Guds Ande som beskrivs av Paulus i 2 Kor 3:18?: "Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel (ser Jesu rättfärdighet i Ordets spegel), vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet (vi förvandlas från Kristuslikhet till större Kristuslikhet). Det sker genom Herren, Anden" (det sker genom Herrens Ande, den helige Ande).

Denna förvandlande process kan människan säga nej till genom att stå emot den helige Andes verk att klä henne i Kristi rättfärdighet. Mannen i liknelsen uppskattade inte den rättfärdighets klädnad som erbjudits honom genom Anden. Han brydde sig inte om att ära konungen och hans son utan kom klädd i sina egna kläder. Ingen människa har några "egna kläder" eller en egen rättfärdighet som duger inför Gud. Vi accepteras som värdiga att få delta i den himmelska bröllopfesten endast om vi är klädda i Jesu fullkomliga rättfärdighet. Det är en rättfärdighet som han har berett för oss genom sin död och sitt fullkomliga liv, en klädnad som kostat honom så mycket. Den har han gjort tillgänglig för oss. Genom tron kan vi tillägna oss hans rättfärdighet så att den övertäcker oss men också så att den blir en del av våra liv. Det är så vi tar på oss bröllopskläderna.

Mannen som blev utkastad från festsalen fick inte vara med på bröllopfesten på grund av sitt eget felaktiga handlande. Han hade fått bröllopskläderna men valde att inte ha dem på sig och fick därför inte delta i bröllopfesten.

Vi lever i den tid då den tredje och sista kallelsen att komma till den himmelska bröllopfesten håller på att ges. Alla vi som tagit emot Jesus som Frälsare och Herre, vare sig vi är unga eller äldre, får gå ut på Jesu befallning och inbjuda till bröllopet. Jesus sade: "Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma" (Matt 24:14). Inte förrän alla människor fått en inbjudan till bröllopet är arbetet slutfört. Uppgiften är enorm men löftet om den helige Andes hjälp och kraft gäller oss likaväl som de första lärjungarna. Och vi bör be om Andens uppfyllelse i våra liv lika ivrigt som de gjorde, om vi skall få del av den lika fullt som de och kunna fullborda det enorma uppdraget.

Jesu uppmaning till sina lärjungar gäller också oss: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut" (Matt 28:19). Vår uppgift som sändebud är att gå ut till alla folk och göra dem till lärjungar. Detta innebär enligt Jesus, dels att leda

människor till omvändelse och dop, dels att undervisa dem om vikten av att leva ett rättfärdigt liv i harmoni med Jesu undervisning och exempel. Paulus, som var Jesu sändebud och ett exempel för oss i vår uppgift och undervisning, beskriver dessa frälsningens båda aspekter i sina brev till de kristna församlingarna i Asien. I Kolosserbrevets två första kapitel förklarar han för de troende vad Gud har gjort för dem i Kristus, sedan uppmanar han dem: "Liksom ni tog emot Kristus Jesus som Herren, så lev i honom" (Kol 2:6). Med andra ord: såsom ni genom tron på Kristus räknades som rättfärdiga, så skall ni också genom tron på Kristus leva rättfärdigt. I Efesierbrevets andra kapitel förklarar Paulus samma sanning: "Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig. Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem" (Ef 2:8–10). Lite senare i sitt brev uppmanar Paulus efesierna: "Därför skall ni sluta leva som förrut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär. Se till att ni förnyas i ande och förstånd och att ni klär er i den nya människan, som är skapad efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till" (Ef 4:22–23 BK). Liksom Paulus bör vi som Jesu sändebud uppmuntra dem vi inbjuder till bröllopfesten att ta på sig bröllopskläderna genom att i tro tillägna sig den rättfärdighet Gud berett för dem.

Det är en stor förmån och ära för oss att få vara den himmelske Kungens sändebud. Vi får ju gå ut med ett fantastiskt erbjudande och inbjuda människor att vara med på den största av alla fester som någonsin hållits, den himmelska bröllopfesten. En del kommer att ignorera kallelsen, andra kommer att förargas när de hör om den, men många kommer att ta emot den med stor tacksamhet. De kommer med glädje att klä sig i de bröllopskläder Kungen ordnat för dem, för de älskar Kungen och vill ära honom och hans Son.

Kenth Stolpe

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme anteeksi
velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston 1.2.1973 hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten
och äran, i evighet.
Amen.

Ekumenisk översättning